

CONTRIBUCIÓ A L'ESTUDI
DE LA CONTAGIOSITAT DELS CULTIUS
DE L'ACORION SCHÖNLEINII

per

J. M.ª PEYRI

La contagiositat del favus a individus d'una mateixa espècie, d'home a home, és sobradament comprovada.

Aquesta contagiositat és més freqüent entre els individus que viuen amuntegats o fan una vida conjunta, com en les escoles on els nois canvien, jugant, les gorres, o entre nois d'un mateix estatge que dormen en un mateix llit, on el coixí és rarament mudat.

Aquesta tinya pot amb facilitat cultivar-se pura en un medi comú, per sembra d'un escudet o un pel fàvic i ressemblar-se després infinites voltes, sortint la sembra, generalment, cada cop més pura i més exuberant, no essent en tots els casos indispensables grans precaucions d'asèpsia i si tan sols les més elementals.

Aquesta tinya, en aquestes condicions, podria ésser inoculada de cop i volta a l'home, i és de creure que la inoculació fos positiva, com sol succeir en molts agents cultivats en bones condicions. Però no és així: *el cultiu*

pur de favus, procedent de l'home, però les seves propietats contagiants per a l'home.

He arribat a aquesta conclusió pels mitjans següents.

Tenia un cultiu de poc temps d'Acòrion Schönleinii, que havia pres amb tanta exuberància, procedent d'un cas de l'Hospital de Sant Joan de Déu d'aquesta ciutat. El medi de cultiu fou sempre el general de Sabouraud. Com sigui que l'Hospital dit té a voltes un incalculable nombre de tinyes del cuiro pilós, i essent el dit Hospital per a nens, vaig utilitzar, per al nostre fi, l'home tinya en el sentit utilitzat per Bazin, o sia els nois, en els quals les qüestions de paràsits vegetals del cuiro pilós són més clares, i vaig voler assajar en l'home, en qui són sota discussió.

Una d'aquestes qüestions és si en l'home és contagiabile l'acòrion, estant tots els autors conformes a afirmar que és certa, però és rara, i com més anys tinga l'home més, puix es posa en poques condicions per a contagiar-se. Però el que és dubtós del tot és si el cultiu és positiu o no.

Jo he assajat tres cultius de favus en el medi dit de Sabouraud, en dos individus, homes, de 18 i 20 anys, de manera que són sis inoculacions, tres a cadescun, i d'aquestes tres inoculacions una per frotament a descobert, altra a cobert de l'aire, l'altra epidermo-dèrmica, donant sempre un resultat negatiu, inclús passats mesos de la inoculació. Així vaig arribar a la meva primera conclusió.

Dels residus en el cuiro pilós de les sembres anteriors, que deixaven, unes voltes, una mena de petit focus de folliculitis, i altres voltes una petitíssima lesió equimòtica semblant a la que havíem provocat en practicar el cultiu, extraguérem material suficient, i vaig cultivar de nou en el mateix medi l'esmentat material, obtenint altra vegada el cultiu de favus primitiu.

De manera que el cultiu de *favus* que havíem inoculat a l'home amb resultat negatiu, ha passat per aquest medi sense contagiar, però sense extingir-se les seves propietats de cultivar.

Aquesta és la meva segona conclusió.

Laboratori de Dermatologia de l'Hospital Clínic. Facultat de Medicina. Barcelona.